

budt af kommunen i henhold til byggelovene, og ved frivilligt udførte gårdrydninger. Ved de kommunalt påbudte gårdrydninger, hvor der i byggelovene er hjemmel for kommunale lån og tilskud, må bestemmelserne i den foreslåede § 52 a dog i almindelighed betragtes som subsidiære i forhold til den finansieringsmulighed, som byggelovene anviser.

Til nr. 9.

Ligesom ved ombygningslån i henhold til den foreslåede § 52 bør eventuelle tab på lån i henhold til § 52 a deles ligeså mellem staten og kommunen.

Til nr. 10.

Ændringsforslaget tilsigter dels at berigtige en fejlagtig paragrafhenviisning, dels udtrykkeligt at foreskrive, at der skal svares reservefondsbidrag også med lån i henhold til § 54, således som det også sker i praksis.

Til nr. 11 og 12.

De sanerende og vejmyndighederne har altid tilstræbt — og må forventes også fremtidig at ville tilstræbe — at tilrettelægge gennemførelsen af en saneringsplan m. v. således, at ejendomme ikke rømmes, før det er nødvendigt af hensyn til en nedrivning eller ombygning. Det vil dog ikke kunne undgås, som der i praksis har foreligget flere eksempler på, at der i forbindelse med gennemførelsen af en saneringsplan, en vejudvidelse el. lign. vil være beboelsesejendomme, der står tomme i kortere eller længere tid, efter at der er anvist de oprindelige beboere en anden bolig.

Københavns og Frederiksberg kommuner har i enkelte tilfælde genudlejet sådanne ejendomme til ungdomsorganisationer o. lign. I andre tilfælde er ejendommene taget i brug ulovligt.

Især med henblik på den bedst mulige udnyttelse af den anvendelige boligmasse, men også for at undgå hærverk og ulovlig benyttelse, er det ønskeligt at skabe en fastere ramme for midlertidig udnyttelse af tomme ejendomme.

Bestemmelserne i ændringsforslagets *stk. 2*, jfr. *stk. 4*, 1. punktum, svarer til lovforslagets § 55, *stk. 2*, og er i *stk. 3* suppleret med en parallel bestemmelse for lejligheder i

ejendomme, der allerede ejes af den sanerende.

Bestemmelserne i ændringsforslagets *stk. 4 og 5* åbner mulighed for, at tomte beboelsesejendomme kan udlejes midlertidigt uden iagttagelse af reglerne om boliganvisning og lejekontrol m. v., og uden at der foreligger pligt til at genhuse lejerne, når det midlertidige lejemål ophører.

Bestemmelserne overlader det til den sanerende eller den offentlige myndighed, der forestår et anlægsarbejde, at skønne over, hvornår en sådan midlertidig udlejning bør finde sted. Afgørelsen må træffes efter et konkret skøn, idet det næppe er muligt at opstille faste retningslinjer og tidsfrister for ordningens anvendelse. Som eksempler på tilfælde, hvor ordningen ikke bør anvendes, kan nævnes de situationer, hvor en omgående nedrivning er påkrævet på grund af en faretilstand, eller hvor en nedrivning vil fremkalde umiddelbart forbedrede forhold for den omliggende bebyggelse, f. eks. ved bedre lysforhold, større friarealer, midlertidige fællesanlæg m. v., eller hvor tidsfaktoren i en sanering m. v. gør omgående nedrivning nødvendig.

Det bør tilstræbes, at den midlertidige udnyttelse sker derved, at ejeren udlejer hele ejendommen til en organisation, der repræsenterer personer med interesse i kortvarige lejemål. Der vil først og fremmest blive tale om ungdomsorganisationer, herunder kollegieselskaber, men også andre organisationer, der ønsker at formidle boliger til midlertidig husning, kan komme på tale. Organisationen skal da kunne videudleje til sine medlemmer og vil stå som ansvarlig for overholdelsen af lejeaftalen. Det er dog ikke ved de foreslåede bestemmelser udelukket, at ejeren udlejer direkte til de enkelte midlertidige lejere.

De foreslåede bestemmelser indebærer, at lejen kan fastsættes uden huslejenævnets godkendelse. Det vil således være muligt at fastsætte en omkostningsbestemt leje, som kan dække driftsudgifter, herunder skatter og administrationsomkostninger. Dette svarer til ordningen for det almennyttige byggeri.

Lejemålene bør være tidsbegrænsede. Såfremt en tidsbegrænsning af lejemålene måtte vise sig praktisk uhensigtsmæssig, bør